

یک افسر لبنانی با یک قطعه چوب روی ساق‌های پای نمر می‌زند. شکنجه بالاخره جواب داد یا حداقل باعث شد نمر همان حرف‌هایی را بزند که حال دلش می‌خواست بشنود. نمر اعتراف کرد که در نقشه بمب‌گذاری سفارت دست داشته است. هم‌چنین اعتراف کرد پاییز سال گذشته در ترور «بشیر الجمیل» رئیس‌جمهور منتخب لبنان هم بی‌تقصیر بوده است. به علاوه، اعتراف کرد از مأموران اطلاعاتی سوریه دستور می‌گرفته است. حال اعترافات نمر را ضبط کرد و به لانگلی برگشت. او مطمئن

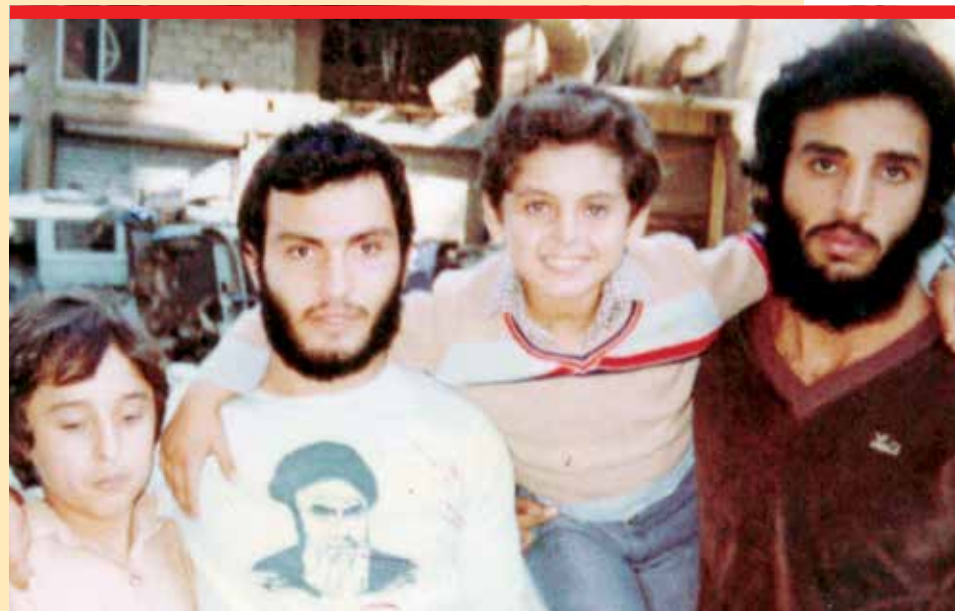
لبنان نبود، اما او را شکنجه داده بود. کیسی معتقد بود این مسأله می‌تواند آبروی آژانس را ببرد، بنابراین حال را اخراج کرد. هاجینسون می‌گوید: «گفتیم وزارت دادگستری بررسی کند که آیا باید حال را محاکمه کنیم یا نه، اما گفتند هیچ دلیلی برای این کار وجود ندارد؛ بنابراین ما فقط حال را اخراج کردیم. حال بعدها به خاطر اخراج بی‌مورد از آژانس شکایت کرد، اما راه به جایی نبرد.»

حال هنوز هم خاطرش از این اتفاقات تلخ است و معتقد است این تجربه موجب شده تا ماهیت واقعی آژانس را بشناسد و ظاهراً هم‌چنان از بازجویی خشونت‌آمیز نمر پشیمان نیست، بلکه اعتقاد دارد آژانس با دنبال نکردن سرخ‌هایی که

را بی‌ارزش می‌کرد. به جز این اعترافات، هیچ مدرک دیگری وجود نداشت که نمر را به بمب‌گذاری در سفارت ارتباط بدهد. این کوچک در نهایت بن‌بست بود.

سایر افسران آژانس نیز شواهد به دست آمده توسط حال را رد می‌کنند. «رابرت بائر» یکی از افسران سی‌آی‌ای بود که سال ۱۹۷۶ به «اداره عملیات‌ها»ی این آژانس پیوست و بیست سال بعد عمرش را در هند، خاورمیانه و آسیای مرکزی گذراند. بائر طی سال‌های فعالیتش، وظیفه خود را تحقیق در مورد بمب‌گذاری سفارت آمریکا تعریف کرد. وی در سال ۲۰۰۲ نتایج تحقیقات خود را در کتاب خاطراتش تحت عنوان «نگاه کن، اما نه به شیطان» منتشر کرد. در این کتاب حتی اشاره‌ای هم به «کاپیتان خردکن» نشده است. بائر نظریه‌ای کاملاً متفاوت دارد. او می‌نویسد: «ایران دستور [بمب‌گذاری] را داد و یک شبکه عضو «فتح» هم عملیات را انجام داد.» وقتی بائر می‌گوید «یک شبکه عضو فتح»، منظورش «عماد مغنیه» است؛ مأمور شیعه و گریزبای لبنانی که در سن پایین به فتح پیوست. بائر استدلال خود را بر اساس قرائن ظاهری مطرح می‌کند و می‌گوید مغنیه هنگام حمله به سفارت هنوز با هم‌قطاران قدیمی خود در فتح ارتباط داشته است. بلافاصله پس از کشته شدن ایمن، «سام وایمن» همکار او در بخش جهان عرب به عنوان مدیر امور عربی - اسرائیلی در اداره عملیات‌ها منصوب شد. وایمن می‌گوید: «از من خواستند نظارت بر تحقیقات درباره بمب‌گذاری در سفارت را به عهده بگیرم. به بیروت رفتم و با افسران سرویس‌های اطلاعاتی و انتظامی لبنان دیدار کردم. گزارش‌های تحقیقات در این باره را هم خواندم، اما یاد نمی‌آید هیچ وقت مدرک متقنی در این باره دیده باشم که چه کسی این کار را انجام داده است.»

اواخر سال ۲۰۰۱ «کاسپار واین‌برگر» وزیر دفاع سابق [آمریکا] به شبکه بی‌بی‌سی گفت: «ما هنوز هم اطلاعات قطعی در این باره نداریم که چه کسی عامل بمب‌گذاری در یادگان تفنگداران دریایی در فرودگاه بیروت بود و قطعاً همان زمان هم چنین اطلاعاتی نداشتیم.» با این حال، پس از گذشت سال‌ها به تدریج اتفاق نظری به وجود آمد که مغنیه را شخصیت اصلی در همه روایت‌ها درباره هویت عامل بمب‌گذاری سفارت در سال ۱۹۸۳ معرفی می‌کند. با این وجود، این شواهد هم به طرز عجیبی مبهم هستند. مغنیه در سایه زندگی می‌کرد. حتی تولد او

وی از نمر به دست آورده بود، مرتکب اشتباه شده است. لبنانی‌ها در نهایت همه متهمانی را که بازداشت کرده بودند، آزاد کردند. حال در این باره می‌گوید: «هیچ‌کس در این پرونده مجازات نشد، جز من!»

متأسفانه شواهد علیه نمر آن‌قدرها هم که «کاپیتان خردکن» نشان می‌داد، متقن نبودند. طبق گزارش دیکی، خبرنگار نیوزویک، در سال ۱۹۸۵ یک قاضی لبنانی، نمر را مسئول بمب‌گذاری در سفارت معرفی کرد، اما دیکی هم‌چنین می‌نویسد: «برخی از همکاران قدیمی نمر می‌گویند او صرفاً قربانی رقابت‌های خوب‌بار میان رؤسای سرویس‌های مخفی لبنان شد و در حقیقت هیچ ارتباطی با این پرونده نداشت.» و البته صرف همین واقعیت که «کاپیتان خردکن» از شکنجه استفاده کرده بود، اعترافات نمر

بود که قتل این پرونده را شکسته است. چیزی نگذشت که به حال خبر دادند نمر در سلولش جان داده است. افسر آمریکایی معتقد بود مقامات امنیتی لبنان دستور قتل نمر را داده‌اند تا او را ساکت کنند و اجازه ندهند عوامل دیگری که به بمب‌گذاری در سفارت متهم بودند، لو بروند. یک نفر هم این واقعیت را افشا کرده بود که یک افسر سی‌آی‌ای در اجرای تکنیک‌های خشونت‌آمیز بازجویی که منجر به مرگ حال شده بود، نقش داشته است. به این ترتیب به حال لقب «کاپیتان خردکن» (برگرفته از یک برند «غلات صبحانه» با همین نام) را دادند.

هاجینسون به یاد می‌آورد که وقتی کیسی از مرگ نمر باخبر شد، از عصبانیت گُر گرفت. حال زمان مرگ نمر در